

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Episcopul Grigorie al Aradului

(1889-1935)

Eparhia Aradului, împreună cu biserica și neamul nostru, a suferit o mare și dureroasă pierdere prin încetarea din viață a Prea Sfințitului Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa, trecut la cele veșnice în ziua de 25 Mai 1935.

Vestea morții timpurii a prea muncitorului ierarh dela Arad a răscolit adâncă mâhnire și durere sufletească în toate păturile sociale, unde se cunoșteau însușirile sale de înțeleaptă arhipăstorie, de bunătate a inimii și de căldură a cuvântului rostit de pe tribună și din amvon.

Fus înaintea problemelor, multe și grele, din eparhia situată la frontiera bântuită de uneltiri îndreptate împotriva legii și neamului românesc, energicul arhipăstor și-a împlinit misiunea de-a da piept biruitor cu toate piedecile dușmănoase ce ni se pun din partea elementelor străine de limba și religia noastră. Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa a știut să fie, în toate împrejurările vieții sale, apărător vajnic și neclintit al ortodoxiei și al românismului.

Pe mormântul ce s'a deschis acum în sfânta Mănăstire Hodoș-Bodrog, unde rămășițele sale pământești s'au așezat spre eternă odihnă, noi și urmașii noștri de mâne și de totdeauna vom împleți în veci cununile amintirii și ale a recunoștinții evlavioase.

Regretatul Dr. Grigorie Gh. Comșa era unul dintre fiii Arhidiecezei noastre. Născut în județul Făgărașului, în comuna Comana de sus, la 13 Mai 1889, ca fiu de dascăl al acelei comune, a luat bacalaureatul în liceul dela Făgăraș (1908), ear studiile teologice le-a făcut în seminarul „Andreian” din Sibiu, unde a avut de profesor și pe actualul mitropolit al Ardealului. După război s'a înscris la facultatea de teologie din București; aici a obținut (1921) titlul de doctor în teologie. Pe vremea războiului (la 1915) luase doctoratul în drept la universitatea din Budapesta, unde fusese trimis ca bursier al Arhidiecezei Sibiului. Tot în 1915 a fost hirotonit întru diacon ceremonial al catedralei mitropolitane.

În anul 1920 a reprezentat cercul Șercaia, județul Făgăraș, ca deputat în camera dela București. În ministerul cultelor a fost numit subdirector general, pe timpul când acel departament era condus de dl O. Goga. De aici a trecut apoi (în 12 Iulie 1925) la Arad, ca ales episcop al acestei eparhii.

Ca episcop a dovedit o străruință pilduitoare, desfășurând o rodnică activitate. A tipărit zeci de cărți, dintre care „Tineretul român” a obținut premiul Academiei Române.

A zidit biserici și paraclise, peste 50; a reparat 179 biserici, dintre care 71 le-a sfințit însuși în

persoană. Case parohiale s'au ridicat în 130 parohii. Vizite canonice a săvârșit în 379 comune. A înaugurat biblioteci parohiale, a înființat fondul milelor, care în scurt timp a trecut suma de un milion lei. A pus temelie unui fond de propagandă religioasă, din care s'au tipărit și împărțit gratuit credincioșilor peste 100.000 cărți.

A desfășurat o bogată și neîntreruptă activitate pe terenul cultural și ziaristic, publicând numeroase lucrări în aceste domenii, ca studii, articole și cuvântări, care oglindesc pe vrednicul păstor legat cu toată ființa sa de Hristos, pe bărbatul idealist preocupat de problemele vieții de astăzi, și pe neobositul luptător, prin grai și scris, pentru propășirea neamului învrednicit de Dumnezeu să ajungă zilele desrobirii.

În ședința Academiei Române, ținută anul trecut în ziua de 28 Mai, pâr. I. Lupas a citit următoarea propunere pentru alegerea Episcopului Grigorie al Aradului ca membru onorar al Academiei Române:

„Între membrii înaltului cler P. S. Sa Episcopul Aradului Grigorie Comșa desfășoară la granița de vest a României întrege o activitate literară-culturală intensivă și sistematică. În afară de propaganda prin viu grai, pe care o îndrumă cu multă răvnă prin necontenite descinderi la sate, apărând credința neamului de atacurile tot mai îndrăznețe ale feluritelor secte, — în

anii din urmă s'a distins și prin o respectabilă serie de tipărituri, dintre care însăși Academia Română a aflat de bine a premia pe cea privitoare la creșterea tinerețului nostru în spiritul tradițiilor religioase-morale ale bisericii ortodoxe. Pentru munca stăruitoare și răvnă neobosită a P. S. Sale, propunem să fie ales membru de onoare al Academiei Române.”

Episcopul Grigorie a fost ales atunci membru onorar cu majoritate de 19 voturi din 21 exprimate.

Celce a propovăduit cu mare zel credința în Isus Hristos, s'a săvârșit în vârsta bărbăției, profund deplâns de toți ceice au cunoscut viața lui, pusă în slujba bisericii și culturii românești.

Inmormântarea

Rămășițele pământești ale înaltului defunct, așezate în sala reședinței episcopale dela Arad, s'au strămutat cu procesiune bisericească la biserica Catedrală Luni în 27 Mai c. la ora 4 d. a., unde s'a făcut privegherea de noapte prevăzută de ritualul bisericesc.

Marți, în 28 Mai 1935, la ora 8 dimineața s'a început rânduiala înmormântării.

Delegațiuni numeroase din parohiile eparhiei, unele în frunte cu corurile lor, au venit să-și arate sentimentele de durere și pietate pentru vrednicul defunct.

M. Sa Regele a fost reprezentat prin dl Mocsony; guvernul prin dl Al. Lapedatu, ministrul cultelor; Patriarhia și Sf. Sinod, prin Prea Sfinția Sa Episcopul Cosma al Dunării de jos, care a condus slujba fu-

FOIȘOARA

Episcopului Grigorie

Întoarce-te suflète la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine (Ps. 116, 7), pentru că: Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El (Ps. 116, 15).

Mântuitorul te-a chemat la sine din sbuciumul unei vieți de aprigă și însuflețită luptă pentru triumful Legii Sale sfinte, pe neașteptate, în floarea vârstei și în plinul unei activități duhovnicești și misionare spornice, ca în pacea veșniciei, încununat cu cununa biruitorilor, să te bucuri cu ceice luptă bină au luptat în Biserica Sa.

O, cât de nepătrunsă este taina vieții! Omul este ca o suflare, zilele lui sunt ca umbra ce trece (Ps. 144, 4), ca iarba

care înfloarește dimineața și crește, iar seara este tăiată și se usucă (Ps. 90, 6): se tânguiește psalmistul în fața nestatorniciei și a deșertăciunilor din lume.

Dar cred, că acest pesimism descurajator este apanajul filozofilor visători ai orientului. Mântuitorul nu l-a aprobat ci la temelia doctrinei Sale sfinte a așezat, ca idee centrală, viața, viața trăită după porunca și cuvântul lui Dumnezeu, viața în luptă necurmată cu răul, cu instinctele bestiale, cu păcatul pentru întronarea binelui, a dreptății, a sfințeniei în viața oamenilor. Și atunci, în raport cu veșnicia, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, nu lungimea, nu mulțimea anilor înseamnă ceva, ci binele cât ai făcut, lumina cât ai împărtășit, gândurile curate și drepte, cu cari ai hrănit foamea sufletească a semenilor tăi, mila și mângăierile, prin care le-ai potolit setea duhovnicească.

Dacă judecăm oamenii și faptele lor

sub proiecțiunea acestei lumini creștinești, umbre trecătoare pe pământ, în înțelesul cuvintelor psalmistului, fără nici o dăru de lumină, sunt numai ceice nu lasă în urmă nimic spiritual, nimic sufletec, ori câți ar fi anii vieții lor.

Ceice poartă, pe pământ, aprinsă torța sufletului, sunt călăuzitori ai mulțimilor pe marea înviforată a vieții. Chiar meteorii ce aprind pe o clipă atmosfera: cu scânteierea lor, cu fășia lor de lumină rămân pe retină, continuă să trăiască în conștiință, luminează în bezna sufletelor și în depărtarea anilor.

Fericite episcoape Grigorie! Tu în scurta arhipăstorie de 10 ani ți-ai asigurat pagina ta de aur în istoria eparhiei ce ai lăsat-o văduvită. Nu ai viețuit, ai înfăptuit. Cu avânt tineresc și cu stăruință impresionantă ai învățat și ți-ai întărit în credință clerul și poporul cu înțeleaptă povăț prin scrisul tău. Le-ai fost pildă vie și îndemn statornic

de viață românească prin patriotismul tău curat. Prin cuvântul tău luminat și dăru ai pus stavilă, aș putea spune, ai înfrânt ereziile sectare ce-ți primejdiau eparhia. Prin activitatea misionară aprinsă și fără preget, ca a preafericitelor părinți bisericești din timpurile de glorie ale creștinismului, ți-ai întins faima peste hotarele eparhiei. Și iată astăzi, când aripile avântului tău le-a frânt moartea, când condeiul tău sângeros se odihnește... pentru totdeauna, când vocea ta tunătoare ca a prorocilor a amuțit, când făclia creștinismului activ ce o purtai sus ca un adevărat purtător de lumină, s'a stins în mâinile tale, iată, toată suflarea românească, ca omagiu suprem în clipa despărțirii de veci, te jalește și — te ferește.

Domnul a fost scutul tău și slava ta, El ți-a înălțat capul (Ps. 3, 3) El să te așeze în împărăția slavei Sale cu aleșii Săi!

† Vasile Stan

nebră; I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului și consiliile mitropolitane și arhi-episcopesc prin P. Sf. arhiereu vicar Vasile, consilierii Dr. G. Proca și Tr. Scorobet, și arhidiaconul I. Dinu; Episcopia din Cluj, prin rectorul Academiei de teologie, Dr. Vască și prin consilierul Dr. Stanca; P. Sf. episcop Roman, prin P. Sf. arhiereu Mager; Românii din America, prin P. Sf. Episcop Policarp Morușca; credincioșii din Ungaria ai defunctului, prin protopopul Toma Ungureanu dela Budapesta și prin preoții Sabău și Negru, dela Giula; ministrul instrucțiunii, prin dl inspector-șef Evuțianu; „Astra”, prin dl Dr. Vasile Bologa dela Sibiu, și Armata prin un mare număr de ofițeri superiori, în frunte cu dl general Antonescu, comandantul garnizoanei.

Slujba religioasă a început cu liturgia, oficiată de un sobor de 50 preoți, în frunte cu arhieriei amintiți.

Răspunsurile au fost date de corul „Armonia”, sub conducerea dlui profesor Lipovan.

După prohod s'au rostit cuvântări ce au fost difuzate prin microfon.

Primul a luat cuvântul P. S. Episcop Cosma, aducând memoriei defunctului omagiile Patriarhiei și ale românilor din eparhia Dunării de jos.

A arătat momentele principale din viața și din activitatea decedatului, spunând că a fost un adevărat păstor bun, nebosit, un orator neîntrecut, un scriitor bisericesc de seamă.

În numele I. P. Sf. Mitropolit Nicolae și al eparhiei Caransebeșului, și-a luat rămas bun dela cel dispărut, P. Sf. episcop Vasile Lăzărescu.

P. Sf. a arătat că de mic copil, până când a închis ochii, defunctul a fost mănănat de un dor nestins al cunoașterii binelui.

Ajuns episcop al Aradului, defunctul a fost o adevărată făclie a vieții bisericești, culturale și naționale a acestei granițe, semănându-și drumurile vieții cu înfăptuiri care vor face amintirea lui veșnică.

Dl Al. Lapedatu, ministrul cultelor, a ținut o emoționantă cuvântare, în care spune:

Conducând acum 10 ani, în aceeași calitate de ministru al cultelor, la scaunul noiei sale oblașturi arhierești, pe adormitul în Domnul, fericitul fost episcop al Aradului, Grigorie, îi preziceam, că dat fiind tinerețea viguroasă și anii ce-i stau numeroși deschiși înainte, va ajunge să păstorească turma credincioasă și să propovăduiască cuvântul Domnului până la adânci și fericite bătrânețe; și iată că acum, îmi revine tot mie nemărginită durere de a-i însoți cuvântul meu de înmormântare la lăcașul de veci, înainte de a fi ajuns bătrânețea ce-i doream. Căci, iubindu-l pen-

tru neostenitul său zel apostolic și prețuindu-l pentru marea sa iubire de neam, bunul Dumnezeu l-a chemat la sine în puterea vârstei.

Dar, dacă nu i-a fost dat să treacă măcar dincolo de pragul tinereții în viața aceasta pământească, în schimb, a ajuns să îndeplinească, în scurtul timp cât i-a fost rânduit de Dumnezeu să cărmuească păzita eparhie a Aradului, întreaga datorie de ierarh și român. Căci, ca un apostol din alte vremuri al credinței creștine, mult regretatul a luptat neobosit și nebiruit împotriva tuturor acelor cari răstăcind pe căi greșite și înșelătoare sapă la temeliiile acestei credințe și prin aceasta la temeliiile înseși ale neamului nostru. Lupta aceasta este și va rămâne pilda cea mai luminoasă de chipul cum un ierarh al zilelor noastre a înțeles să-și îndeplinească misiunea sa împotriva curentelor nesănătoase și distrugătoare ce ne-au bântuit și ne bântue.

Asemenea, ca român, și-a îndeplinit făgăduința solemnă dată Regelui întregitor la investitură, de a pune toată muncă și toată râvnă pentru unificarea sufletelor și pentru consolidarea patriei, prin întărirea și înălțarea spirituală și morală culturală și națională a credincioșilor săi dela această graniță de apus a pământului românesc. Cei ce vor vorbi după mine, vor arăta de sigur în mai bună și mai deaproape cunoștință cum și ce fel a îndeplinit el această mare operă pastorală și națională pentru apărarea și proslăvirea bisericii noastre străbune, pentru binele și fericirea patriei întregite. Mie îmi revine numai trista datorie, ca în calitate de ministru al cultelor și în numele guvernului din care fac parte, să aduc la marginea acestui sicriu, deschis de cu vreme, expresiunea sentimentelor de pietate și de recunoștință ale neamului pentru celce a fost episcopul Grigorie Comșa, bun, blând, vrednic și devotat fiu al patriei și slujitor al altarului. —

I. P. C. arhimandrit Suciu, a luat cuvântul în numele clerului din eparhie.

Dl Dr. Sabin Evuțian, inspector-șef al învățământului dela Timișoara, a vorbit în numele ministerului instrucțiunii, arătând că episcopul Grigorie a știut să facă toată viața sa o strânsă legătură între biserică și școală.

Dna Elvira Săulescu-București, vicepreședinta Societății ortodoxe a femeilor române, a adus memoriei defunctului, omagiile acestei societăți, căreia episcopul Grigorie i-a dat totdeauna neprefuit concurs.

În numele „Astreii” dela Sibiu, a vorbit dl Dr. Vasile Bologa. —

A pornit apoi un lung cortegiu dela biserică la gară, unde s'a format un tren special, care a dus osemintele răposatului

episcop la Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog; aici, — după serviciul religios săvârșit de un sobor de preoți, în frunte cu fostul ei stareț, astăzi P. S. Sa Episcopul Policarp, — au fost așezate spre odihna de veci.

În biserica catedrală din Sibiu s'a slujit, în 28 Mai, parastas pentru odihna sufletului decedatului episcop Grigorie. La parastas, oficiat de un sobor de preoți, în frunte cu P. C. Sa protopopul Em. Cioran, au participat delegați ai școalelor din localitate și numeroși credincioși.

Bunul Dumnezeu să-i facă parte de fericirea dreptilor Săi!

Congresul Societății ortodoxe naționale a femeilor române

Congresul anual, ținut Dumineca trecută la Fundația Carol din capitală, s'a deschis prin cuvântul rostit, în numele Patriarhiei, din partea P. S. Sale Arhierului Vicar Veniamin, aducând congresului salutul creștinesc al bisericii.

Reprezentantul ministerului instrucțiunii publice, dl Șoimescu, dela Casa școalelor, arată însemnătatea inițiativei private, care vine în ajutorul statului acolo, unde acesta nu-și poate realiza însărcinările; constată, în același timp, biruința dreptății ideii religioase și naționale.

În numele mitropoliei Ardealului a vorbit părintele protoiereu Nicolae Colan, rectorul Academiei teologice din Sibiu. P. C. Sa stăruiește asupra activității binefăcătoare a instituției ortodoxe a femeilor pe tot întinsul Ardealului.

Venerabila prezidentă a Societății, dna Alexandrina Gr. Cantacuzino, spune în discursul său, că prin congresul de față se încheie o muncă de un sfert de veac în viața Societății ortodoxe naționale a femeilor române. Mari prefațeri s'au petrecut în răstimpul de 25 de ani, în care Societatea ortodoxă a femeilor și-a continuat lucrarea cu toată chibzuința, și-a apărut doctrina, și-a sporit filiale, și-a mărit capitalul moral și material, ajungând să fie un factor de întâia ordine în slujba educației morale-creștine din țara noastră.

Dna Cantacuzino scoate în evidență activitatea numeroaselor filiale, ca b. o. la Cluj, Sebeș, Sibiu, precum și în vechiul regat, unde institutele societății se găsesc în continuu progres. Grădinite de copii ale Societății, din toată țara, în număr de 27, sânt mai frecventate decât ori când.

După aceasta s'au citit rapoartele filialelor despre activitatea anului prece-

dent și s'au aprobat bilanțul și raportul cenzorilor.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române, condusă de prezidenta și animatoarea sa, dna Alexandrina Gr. Cantacuzino, înscrie o nouă și luminoasă pagină în opera de educație ortodoxă creștină și de cultură națională.

Carte bună. — În seria de scrieri teologice și didactice, inițiată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului și tipărite, în condiții superioare, în Tipografia Arhidiecezană, Sibiu, a văzut de curând lumina zilei cartea: **Tânărul, ție-ți zic, școală-te**, vol. al doilea, de Dionisie Făgărășanu.

Ca urmare a primului volum, cuprinde adevărate comori sufletești pentru tinerimea noastră creștină.

A se cere dela Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Prețul: 50 Lei (porto poștal 8 Lei).

Acțiune solidară a ortodoxei române împotriva acordului cu Roma.

— Adunarea eparhială dela Cluj, în ședința sa dela 27 Mai 1935, s'a identificat întru toate cu acțiunea mareașă a Frăției Ortodoxe Române în chestiunea acordului cu Roma, (— precum și a fundațiunii Gojdu).

Adunarea a hotărât ca printr'un memoriu să se adreseze guvernului, stăruind pentru neratificarea dăunătorului acord cu Roma.

Lumea românească, lămurită asupra acestui acord, trebuie să pornească o acțiune întinsă și solidară împotriva lui.

Număr festiv și bogat a publicat organul național-bisericesc dela Cluj. Renașterea, la aniversarea vârstei de 80 a Prea Sfințitului episcop Nicolae al Clujului, Vadului și Feleacului, cu numeroase articole omagiale, profund simțite, și datorite condeelor purtate de: P. Sf. Episcop, tot octogenar, Roman, al Orăzii; de ministrul cultelor, dl Al. Lapedatu; de dnii: S. Puscariu, I. Lupăș, V. Stanciu, O. Ghibu, V. Moldovanu, Dr. M. Sturdza, I. Mateiu, directorul Renașterii, ș. a. Publicația conține și câteva crâmpee, scrise în diferite epoce, și caracterizând activitatea publicistică a serbătoritului episcop care, din tinerețe până la bătrânețe, a închinat bisericii și neamului, o binecuvântată și rodnică muncă de mare luptător pe terenul bisericesc și național.

Organizați Reuniuni de femei

Vechiul Testament în românește

[Sfârșit]

După asemănarea Bibliei dela București tipărește Antim Ivireanu o *Psaltire la 1694*. O prevede c'o predoslovie care rânduește ca psalmii să se citească: „încetu și cu socotelă, și nu te grăbi ca și cu minte să înțelegi cele ce cetești”. Tot aici cade să amintim *Psaltirea lui Vișki* dela 1697 cu litere latine și ortografie ungurească, și *Psaltirea* care ne-o dă în slavoromânește polonul Alexandru din Brașov.²

Tipărirea *Psaltirei*, „care ca soarele luminează, ca apa curețește, ca focul arde păcatele...”³ — se succede la *București*: 1748, 1756, 1758, 1775, 1780, 1796, 1806, 1929, 1933; la *Sibiu*: 1791, 1796, 1799, 1801, 1804, 1805, 1806, 1811, 1837...; la *Iasi*: 1743, 1752, 1754, 1766, 1782, 1790, 1794, 1802, 1817... la *Râmnic*: 1725, 1746, 1751, 1764, 1779, 1784... la *Buzău*: 1701, 1703, 1793... la *Blaj*: 1764, 1786, 1809... la *Buda*: 1808, 1813, 1817... la *Viena*: 1793 cu blagoslovenia Carlovățului... la *Neamț*: 1807, 1817, 1931... la *Cernăuți*: 1898... la *Brașov*: 1807, 1810... etc. etc. Dintre acestea unele *Psaltiri* au o valoare critică. Așa sunt mai importante pentru originalitatea lor: *Psaltirea* (cu comentariu) din Cernăuți

¹ Bibliografia... Hodoș p. 337 I.

² În manuscris la Sf. Nicolae Schei Brașov.

³ Bibl. Veche 136 II.

Secțiile unei vieți

Într-o ruptură bruscă, viața și opera Episcopului Grigorie Comșa al Aradului sugerează o seamă de lecțiuni cari merită a fi fixate deodată cu însemnările asupra înmormântării, scrise când plecarea lui e recentă, iar jalea Bisericii e proaspătă.

De sigur, va trebui să treacă anumită vreme, pentruca opera Episcopului Grigorie să poată fi privită în raport just cu istoria contemporană și cu progresele renașterii bisericești.

Totuși e potrivit și azi a scoate în relief calitățile, cu cari răposatul a contribuit la realizările care merită să se generalizeze în întreaga Biserică noastră.

Episcopul Grigorie a adus o contribuție considerabilă cauzei ortodoxiei noastre, deoarece făcea parte dintre acei înalți slujitori ai Bisericii, cari sunt convinși că luptă pentru o cauză sfântă și că adevărul trebuie să izbândească, închinându-le toată ardoarea și întreg sufletul.

Ceice au cunoscut pe Episcopul Grigorie, i-au fost colaboratori și l-au apreciat, își dau seama că răbdarea nu era printre calitățile, cu care era înzestrat.

Vremurile schimbate au scos la suprafața vieții o mulțime de probleme nouă, cari pretind efective soluții. Nu credea că sunt probleme, care îngăduie

amânare. Acum e momentul hotărâtor — pentru toate nevoile — era lozinka acestui ierarh. Activitatea pe care a desfășurat-o trebuie interpretată ca o manifestare a unui luptător pasionat. Răgazul marilor decizii, luate după îndelungate chibzuințe, nu l-a cunoscut. Simția în conștiința sa prea multe și prea mari responsabilități decât să stea inactiv. Simția în sine clocotul tinereții și al ambiției învăpăiate de a transforma viața religioasă a credincioșilor din partea de vest a Bisericii. Răsărit din popor, avea intuiția clară ce poate deveni acel vrednic popor de străjări dela granița țării.

De aici se explică dragostea lui de a fi în permanent contact cu masele populare.

Conștiința națională, cultivată înainte de război în masele populare nu s'a desvoltat paralel cu conștiința bisericească. Stăpânirea vrășmașă a încurajat propaganda sectară printre credincioși. Episcopul Grigorie și-a dat seama de această rană sufletească și a isbutit să atragă atenția tuturor asupra primejdiei sectare.

Opera sa misionară e o brazdă adâncă, la care urmează să continue arătura tuturor slujitorilor harnici ai Eparhiei.

Formarea de misionari clerici și laici este o lucrare începută și neîncheiată.

Este un domeniu nou de activitate, de experimentări insuflete, care face să scadă îndrăzneala sectară. Ceeace s'a făcut este numai un început. Mai este însă mult de făcut până se va ajunge la o lucrare sistematică de evanghelizare. Ceeace urmează să se facă necesită multă răbdare, profundă sinceritate, studiu și perseveranță. Un cler studios și activ, inspirat de exemplul Episcopului Grigorie va avea să convertească la Hristos masele populare, muncitorimea și populația viguroasă dela orașe. Scrisul zilnic al acestui ierarh pornea din necesitatea pe care Psalmistul o caracterizează plastic: **cunoștința de Dumnezeu să umple viața, precum apa acopere fața pământului.**

Episcopul Grigorie a obișnuit pe credincioși cu biserici țixite de închinători și cu slujbe ceremonioase. Nu se opria la atâtea. Ci să ajungă ca disciplina și credința să devie centrul vieții, pentru transformarea conținutului ei.

Programul lui era exemplul, pe care l-a dat și prin care a cărmuit Eparhia sa.

Tr. Scorobet, consil. eparhial

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Probleme, fapte, comentarii

Școala normală „A. Șaguna” din Sibiu în propagandă cultural-națională. — Pentru a stabili un contact mai strâns între viitorii învățători și lumea satelor noastre direcțiunile celor 2 școli normale (fete și băieți) de comun acord au hotărât încă din iarnă organizarea unor festivaluri artistice cu caracter național-cultural în câteva din satele județului nostru. Acest program a putut fi pus în aplicare grație concursului dat de autoritățile satești, cărora s'au adresat, cu ziua de 19 Mai 1935, când corul mixt al celor două școli împreună cu fanfara școlii de băieți s'au deplasat în frunțașă comună Rășinari sub conducerea prof. A. Nanu, L. Bologa și M. Popa. Aci în fața unui numeros public, după un cuvânt introductiv rostit de Pr. profesor A. Nanu în care a fixat rostul acestui festival de omagiu marelui mitropolit, patron al școlii și de contact cu lumea satelor noastre, a desfășurat un program variat și bogat compus din cântece religioase, populare și naționale, declamări și piesa „Se face ziua” de Z. Bârsan. A mulțumit, pentru cinstea deosebită ce a făcut-o școala normală de fete și băieți cu acest festival, preotul local M. Lungu.

După festival elevii au plecat în grup la mormântul marelui mitropolit A. Șaguna, unde fanfara a intonat o rugăciune, apoi a vizitat reședința episcopală a episcopilor sârbi Adamovici și Nichiti.

Mărti în 21 Mai în ziua sfântului Constantin și Elena, sub conducerea dsoarei directoare M. Iuga, a prof. Gh. Maior și L. Bologa a organizat un festival asemănător în comuna Gurarâului. Înainte de masă elevii au participat la sfânta liturghie servită de preotul local I. Bologa și preotul prof. Gh. Maior. Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt al școlii normale. La sfârșit a ținut o frumoasă cuvântare pâr. prof. Gh. Maior.

După masă și seara s'au dat 2 reprezentații, una pentru popor și una pentru frunțașii și intelectualii satului. Între reprezentații fanfara a cântat o rugăciune la mormântul eroilor din localitate, apoi mai multe cântece în piața satului. Atât la prima reprezentație cât și la a doua pâr. Maior a schițat în linii mari intenția școlii cu acest fe-

stival, de a aduce un omagiu de recunoștință martirilor Horia, Cloșca și Crișan, cari prin jertfa lor pe roată au contribuit indirect la întemeierea acestei școli; și în rândul al doilea elevii școlii cunoscând unul din frunțașele noastre sate cu bunele lui orânduiri și instituții să le ia drept exemple pentru satele în care vor profesa. După reprezentarea de seara părintele local I. Bologa în câteva cuvinte adânc simțite mulțumește oaspeților, în numele comunei, pentru osteneala care au depus-o pentru a creia poporului câteva momente de reculegere și înălțare sufletească. Li asigură totodată de toată recunoștința și de trainica amintire legată de aceste momente. S'a dat apoi o masă intimă la care au luat parte intelectualii satului.

Un lucru, care rar se poate observa în comunele noastre, este deplină armonie între intelectualii satului. Preoții, învățătorii, notarul etc. muncesc cu elan unitar pentru realizarea operei de culturalizare și de înălțare a satului. Oamenii, înțeleghători și harnici, au înțeles de mult acest lucru și și urmează conducătorii cu încredere. Poate fi luat ca exemplu de celelalte comune.

Preotul Nicolae Popescu: *Viața și faptele Domnului Tării Românești Constantin Vodă Brâncoveanu*, București, Bibl. Institutului biblic, 84 pag. 6 Lei.

Pâr. N. Popescu, distinsul profesor al Facultății de teologie din București și membru al Academiei române, se ocupă în această prețioasă broșură de „viața și faptele” domnitorului muntean Constantin Brâncoveanu. Lucrarea de față prezintă un interes deosebit pentru noi și este cu atât mai merituosă, cu cât Prea Cuc. autor i-a succes pe deplin ca într'un număr restrâns de pagini să expună lămurit și concis personalitatea și activitatea marelui voevod-mucenic.

Constantin Vodă Brâncoveanu a avut o domnie îndelungată. Prin iscusința sa a reușit a se menține pe tronul subred al Munteniei timp de un sfert de secol (1689—1714), împotriva tuturor intrigilor meschine ce se țeseau în jurul persoanei sale.

Pe lângă realizările de ordin politic, trebuie să-i admirăm și bogăția

de fapte creștinești pe care le-a săvârșit într-o viață de 60 ani, cu toate greutatele provenite din pricina războaielor ce se purtau pe atunci.

În ce privește pasiunea de a zidi locașuri sfinte, Brâncoveanu seamănă mult înaintașului său Neagoe Basarab. Numai că evlaviosul Constantin înzestra propria sa țară cu biserici frumoase, spre deosebire de strămoșul său Neagoe care îmbogăția mai mult lavrele grecești dela locurile sfinte.

Dintre locașurile de închinare pe care le-a ridicat amintim: mănăstirea Hurezului (Vâlcea), Mamul (lângă Drăgășani, Brâncoveni (Piatra-Olt), Brâncoveanu (jud. Făgăraș) ș. a. Dintre biserici menționăm pe cea din Făgăraș (azi în posesiunea uniților), Biserica dintr'o zi, sf. Ioan grecesc și sfântul Gheorge nou din capitală, unde a fost și înmormântat.

Apoi a reînnoit o mulțime de biserici și a construit câte un paraclis pe lângă fiecare din palatele sale și chiar la conacurile unde poposia în deseale lui călătorii prin țară.

Brâncoveanu a avut și o caldă înțelegere pentru rosturile superioare ale culturii prin sprijinul ce l-a dat traducerilor și tipăriturilor de cărți românești, grecești, arabești și georgiene. Mitropolitul Antim Ivireanul, contemporanul voevodului, îl aseamănă cu împăratul Constantin cel Mare din secolul al IV-lea, iar despre dărnicia lui creștinească scrie că a fost ca un „râu cu curgerile de aur, dintru care au curs aceste patru izvoare: ale Românilor, Elinilor, Arabilor și ale Ivirilor tipare”, (Dr. Ioan Lupaș: *Istoria Bisericii ortodoxe române*, pg. 63).

Faptele istorice pe cari autorul le înșirue cu deosebită meșteșugire, sunt menite a ridica pe cititor la un nivel înalt de idei și sentimente. Cărticica este cât se poate de instructivă pentru celce dorește ca din faptele trecutului să desprindă învățături pentru prezent și viitor. Stilul este plăcut, clar și curgător. Volumașul poate fi considerat ca un respectuos omagiu de recunoștință adus aceluia, care, împreună cu fiii săi, și-a jertfit viața cu multă abnegație pentru legea ortodoxă-românească.

Pr. Ioan Ilie

Preoțimea cercului pastoral Șeica-mare, tractul Mediaș, s'a întrunit în 19 Mai 1935 la Hașag, într'o adunare bine cercetată de credincioșii parohiei.

După sfânta liturghie, slujită în sobor de 8 preoți, și după predica zilei, temeinic pregătită, a preotului Ioan Po-

povici (Veseud) despre slăbănogul dela lacul Viteza și slăbănogirea sufletească a creștinului prin păcat, am avut plăcerea să ascultăm îndrumările P. C. S. părintelui protopop Ioan Crăciun, îndemnând poporul la dragostea lui Hristos și a sfintei biserici.

La ora 2 p. m. părintele protopop, înconjurat de aceiași preoți, după slujba vecerniei, a făcut sfințirea apei împreună cu rugăciuni alese, binecuvântând poporul prin stropirea apei sfințite. A urmat disertațiunea pentru popor, ținută de părintele A. Suci (Agârbici): „Raportul între Dumnezeu și om din punct de vedere economic-rural”. Nu putem uita nici cuvintele de învățături creștinești ale încercatului preot T. Holerga (Frâua).

Sărbarea ia sfârșit prin cuvântul duhovnicesc și național al părintelui protopop.

În ședința intimă, se votează și o moțiune în legătură cu situația preoțimii creată prin noile norme de salarizare.

Pr. Ch. Marcu

În conferința de primăvară a despărțământului *Geoagiu* al Asociației clerului „A. Șaguna”, preoțimea acestui tract a reînceput misiunile religioase pentru regenerarea morală-religioasă a credincioșilor noștri. Ca centre misionare s'au luat în vedere comunele: Almașul-mare, Balșa, Băcăinți, Ferede (Geoagiu-Băi) și Rapolt.

Prima misiune din acest an s'a ținut în zilele de 25—26 Mai, la Balșa, o parohie de frunte pe Valea Geoagiului, odinioară centru protopopes.

Preoții Ion Iancu, Sabin Bunea și A. Băilă au oficiat serviciile prescise și solicitate. La sfânta liturghie a predicat Pr. Ion Iancu despre „Sfânta mărturisire”, la vecernie Sabin Bunea despre „Simbolul vecerniei și valoarea ei culturală”.

Pentru misiunile de a doua zi sosesec și preoții de pe valea Murășului, Pr. Inocențiu Tiruță-Uroiș și Pr. Adam Marcu-Rapolțel, designați de centrul despărțământului.

A doua zi, Duminecă, serviciile încep cu utrenia oficiată de Pr. I. Tiruță, A. Marcu și A. Băilă din loc. Liturghia este celebrată de protopopul V. Goron, înconjurat de un sobor de 15 preoți.

Stranele sânt ținute de cantorii din loc și comunele limitrofe.

Nu lipsesc nici cărturarii satelor. Am remarcat mulți învățători și notari.

S'au rostit următoarele cuvântări: Protopopul V. Goron „Biserica și așezămintele ei”; Pr. Pascu Trif: „Mai

a lui *Onciul* 1898 cea (cu comentariu) din Caransebeș a prof. Dr. I. Olariu 1901, *Psaltirea* Preasfințitului Nicodim 1931 și a Pr. prof. V. Radu și Gala Galaction (1929), iar pentru folosul practic merită amintire comentariul prelucrat în peste 2000 pagini de G. Timuș.

Despre versificarea lui Ioanovici Corbea (din Brașov, scrisă în Rusia și tipărită la Bălgrad) „nu se poate spune mare lucru. Nu atinge frăgezimea naivă a unor psalmi din Dosofteiu”, (Iorga). Într'un anumit cerc de cetitori e bine primită Psaltirea poetului V. Militaru, eșită din chibzuința Dosofteiană că „subt această formă minunații psalmi vor ajunge mai repede la inima poporului”. Glasul ridicat în contra popularizării sub pretext că „a te ruga în poezie este a-ți perde concentrarea sufletească” e fără temei. Pe lângă Psaltirea versificată de V. Militaru mai avem pe cea a lui *Ioan Glonțescu* (1934, Pitești vol. I 1—40 ps.), versificări sunt și la alte scrieri. Mă gândesc la Cântarea Cântărilor a lui C. Moldovanu apărută acum într'o nouă ediție. Versul e frumos, dar depărtarea dela originalul sacru prea mare. Desigur pentru istoria textului biblic menționez traduceri (cu comentariu) la: Ioil, Proverbe de *Voit-schi*; Obadia, Malachia, Iob, Plângeri de Dr. S. O. Isopescu, Haggai, Geneză, Exod, Levitic, etc. de V. Tarnavski; Obadia, Ioel, Ecclesiastul, Plângeri, (Isaia etc.) de I. Popescu-Mălăești; Nahum de T. S. Negoita...

Biblia de București, fiind întâia tipăritură completă la Scriptură, s'a epuizat c'o repezeală uimitoare pentru acele vremi. Astfel a ajuns a fi mult căutată și a se plăti scump orice exemplar. Lipsa aceasta o suplinesc cele peste 100 de Psaltiri cari se tipăresc dela 1688 până la 1818, când vede lumina zilei Biblia de Petersburg. Această faptă bună se datorește „Societății biblice rusești”, care tipări Scriptura⁴ în toate limbile vorbite în împărăția creștină din răsărit, deci și în cea românească. Între colaboratori se înșiră: Mitropolitul G. Munteanu al Chișinăului, arh. V. Cuza, principele Ipsilanti, consilierul M. Crupenschi și probabil mitropolitul de mai târziu Filaret al Moscovei. Pe lângă textele românești existente se orientează după câte unul slavon, ebreesc, grecesc, latin și francez. Pe acest fundament construește mai departe Biblia dela Buzău (1854) a vlădicului Filoteiu. Lucrarea acestuia a rămas lectura mântuitoare a bunilor creștini până ce nemuritorul Șaguna se hotărî a tipări din nou Cartea cea bună. Sub înțeleapta sa ocărnuire s'au scris multe cărți, Șaguna ținea însă să dea poporului său dreptcredincios cartea de căpătâi a sufletului. „Sustinererea în curățenie a învățăturii Mântuitorului” a îndrumat direcția tipografiei diecezane a aduce în „Telegraful

⁴ S. M. Clain, I. Bob și alți câțiva blăjeni tipăresc la 1795 pe baza Bibliei din București, Biblia în Blaj.

Romând” din ziua de 20 Ianuar 1856 la cunoștință publică tipărirea: „Edițiile românești de până atunci n'au putut îndestula pe deplin dorința ferbinte a creștinilor, cari ardeau ca să se adape din izvorul de căpetenie al dumnezeieștei descoperiri. Pe deoparte acele ediții nu s'au publicat într'o formă mai curată spre a mulțumi și simțul din afară al cititorilor, pe de altă parte au ajuns a fi rare”. Deși în zilele acelea existau multe tipografii, totuși abia se putea cumpăra o Biblie cu 70 florini, tipografia diecezană însă caută să îndestuleze publicul oferind întreaga Biblie pe-o hârtie foarte aleasă împodobită cu aproape 100 icoane într'o formă impunătoare — pe lângă minusculul preț de 20 florini.⁵ Mitropolitul Șaguna gândindu-se la tipăriturile anterioare crede că lucrul acela a fost bun pentru vremea lor; pentru epoca sa cuvântul Scripturii trebuia însă înveșmântat într'o haină demnă de renașterea Românilor din marele principat al Ardealului, căci „limba noastră este pom viu — care în toată primăvara se schimbă, ramurile bătrâne și fără suc, se usucă și cad, mlădițele tănăre es și cresc, frunza se vestejește și se scutură, dar alta nouă curând îl împodobește — toate ale ei se fac și se prefac, numai trupul rămâne tot același”.⁶

Iată considerentele cari au îndemnat pe mitropolit a pune la îndemână publi-

cului dornic de spiritualizare „acest triumf al tipografiei diecezane.”⁷ Biblia a văzut lumina zilei înainte de sfintele Rusale ale anului 1858. La alcătuirea textului a luat Șaguna traducerea celor 72, ediția din Atena 1843. Fără îndoială cunoștințele sale îi va fi îngăduit a întrebuița și alte versiuni. Cunoaște încă T. N. dela Bălgrad, Biblia dela București, Petersburg, T. N. din Smirna (1838), Biblia dela Buzău etc. Limba Bibliei lui Șaguna e destul de potrivită. Spre scopul acesta a veghiat: „din carte în carte, din cap în cap, din cuvânt în cuvânt”. Colaboratori la revizuirea Bibliei nu se amintesc, deși se crede că a fost secundat de sprijinul vreunui dintre subalterni. Adevărat că oameni bine versați nu prea avea, abia el îi formează, totuși putem afirma că în cazul unei colaborări ia putut fi de folos profesorul de teologie Dr. Grigorie Pantazi, despre care Șaguna spune că „era un exemplar rar în veacul nostru, atât în privința năvurilor sale blânde și domoale, cât și în privința talentului său”.⁸ Adevărat că Pantazi moare la vârsta de 30 ani, în 1855, când Biblia încă nu era tipărită, dar pregătirile pentru tipar vor fi durat. Un al doilea colaborator s'ar putea bănui în persoana preotului S. P. Barcian, paroh în Rășinari și apoi profesor de teologie în Sibiu. Acesta a publicat lucrări de valoare, a fost membru al Academiei și

⁵ Tel. Român 1856 din 25 Ianuar.

⁶ Șaguna, în prefață la Biblie.

⁷ Tel. Român 1856 p. 45.

⁸ Lupaș: *Viața lui Șaguna* p. 235.

are rost uniția în statul român"?, și Prof. I. Comas „Laptele și derivatele lui”.

La procesiunea din țarine, a ținut Păr. I. Tiruța meditație pentru popor: „Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții cei veșnice” Ioan 6, 68. — La conferința intimă: Pr. A. Marcu a vorbit despre „Atitudinea preotului în misiuni”. La vecernie: dl Dr. Iosif Indrieș preș. FOR-ului din Geoagiu, despre: „Frățietatea prin biserică”; Pr. A. Băilă, parohul local, a rostit cuvânt de încheiere, cu mulțumire lui Dumnezeu și celor ce au contribuit la organizarea acestui praznic al sufletului.

In cadrul acestor misiuni s'a mărturisit și acum un mare număr de credincioși. Pr. I. Tiruța

Meditație

Unde e vindecarea...

«Isuse, Fiul lui David, miluește-mă»
(Luca 18, 38)

Cu aceste cuvinte a întâmpinat, pe Mântuitorul, orbul din Ierihon, acum sânt 1900 ani. Sărmanul orb care ședea lângă cale cerșind, va fi cheltuit poate cu doctoriile și cu doctorii, dar străduințele lui au rămas zadarnice, neputând să-i dăruiască nimenea vederea. Auzise, în ultimul timp, de doctorul doctorilor, Isus Hristos, care înconjurat de mulțime multă străbătea calea unde orbul sta cu mâna întinsă spre trecători.

De astă dată orbul își împreunase toate nădejdiile și toată credința în Fiul lui Dumnezeu, cerându-i dumnezeiasca milostivire să recapete vederea.

Ființa orbului ardea în dorința după lumina ochilor, ear starea lui sufletească s'a închegat în cuvintele: «Isuse, Fiul lui David, miluește-mă».

În această mărturisire se disting două arătări sufletești: Omul se știa că are o meteahnă, dar avea și credință în însănătoșire.

Eată două stări necesare oricărei îndreptări: Conștiința că ești bolnav sufletește, și dorința tare după sănătate morală care nu poate veni decât dela Dumnezeu.

— Astăzi, câți dintre noi nu sântem orbi pentru o adevărată viață morală? Cutreerăm cărările lumii, orbiți de patima după avere trecătoare și neputincioși de a merge pe drumul ce duce spre înălțimile mântuitoare. Orbecăim în viață, împedecați să ne împărtășim de gustarea frumuseților și a mulțumirilor ce le aduce în viața muritorului credința religioasă...

Boala noastră este tot așa de grea, ca a orbului din Evanghelie.

Vindecarea o găsim la Domnul nostru Isus Hristos, care ne zice: **Credința voastră vă mântuește!** Gh. Șerbu catehet.

un bărbat mult prețuit de Șaguna pentru „frumoasele lui însușiri ca om de carte”. La frumoasele realizări șaguniene se adaugă prin a 2-a *Biblie dela București* (1914) un aluat menit să transfigureze mai departe năzuințele sufletului dornic de sfîntenie. Biblia sfântului Sinod este cea mai nouă Biblie oficială. *Scriptura întreagă s'a mai tipărit în 1873 la Budapesta*, dar de către societatea biblică britanică după ebrește, fără să cuprindă cărțile necanonice și lipsită de trimiteri. Acea societate a scos în timpul din urmă aproape anual câte-o ediție, cu texte paralele, unele portative, dar toate într-o lucrare tehnică puțin reproșabilă și mai ales eftine. Aceste tipărituri au umplut piața cărții românești, încât de pretutindenea se cerea cartea Duhului sfânt după jertfa adusă la altarul bisericii de creștinismul ortodox, singurul limpede și curat ca apa cea dela izvor. Locul Bibliei epuizate îl ocupă de mulți ani *Mica Biblie din 1913* a P. S. Nicodim, arhim. Scriban și Ic. P. Savin. E cu icoane și cu atât mai potrivită pentru răspândirea sfîntelor învățături în masele largi ale poporului. A eșit în multe ediții și e lucru bun.

Dar datorita prezentă a bisericii noastre era de a-și împroprietări fiili, mai ales în acest timp de concurență confesională, cu cartea Duhului sfânt, care să fie adevărată Biblie a veacului al XX-lea. Retipărirea simplă a textelor vechi nu mulțumește. Traducerile de până acum nu redau exact slova originală. Sunt ziceri ce nu se pot pricepe, sunt idei neînțelese, pe alocurea

Sanatorul este deschis dela 1 Iunie până la 30 Septemvrie. Situat la 1400 metri altitudine în cea mai frumoasă regiune climaterică. Inzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare Sanator din străinătate. Prețuri convenabile. Informații și prospecte se cer dela Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu

INFORMAȚIUNI

Ziua restaurării dela 8 Iunie. Sâmbătă, 8 Iunie, este aniversarea sosirii în țară și a urcării pe tron a M. Sale Regelui Carol II. Ziua aceasta va fi, conform dorinței Soveranului, o sărbătoare a tineretului din întreaga țară. Autoritățile, fără deosebire, civile, militare, bisericesti, vor avea să-și dea concursul întru reușita manifestațiilor culturale.

Adunarea Oștii Domnului se va ține, anul acesta, la Sibiu, în praznicul Rosaliilor și va fi prezidată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Frații ostași vor veni, în frunte cu drăpele, la această sfântă sărbătoare în număr cât mai impunător. Biserica îi cheamă, ca pe bunii săi fii, cari înțeleg să stea neclintii în jurul ierarhilor ei. Adunarea va însemna din nou mărturisirea alipirii noastre către Mântuitorul și Biserica Sa.

Rămășițele fostului Domn al Moldovei, Dimitrie Cantemir [1673—1723], bărbat cu vastă învățătură și autor de însemnate opere, vor fi desgropate din pământul Rusiei, și aduse în țară pentru a fi îngropate la sfânta mănăstire Mierla, de lângă Odobești, al cărei ctitor este Constantin Cantemir Vodă, tatăl lui Dimitrie. Ceremonia se va face în cursul lunei curente.

„Ziua Eroilor”. La Înălțarea Domnului, Joi în 6 Iunie c. se va desfășura sărbătoarea «Zilei Eroilor», în toată țară. Chetarea prin cutii de chetă pe străzi este desființată. Se va oferi spre cumpărare benevolă numai insigna «Cultul Eroilor» cu prețul fix de 2 lei exemplar. Bunii români sânt rugați, să contribuie la opera de recunoștință națională a îngrijirii mormintelor ostașilor căzuți pe câmpul de luptă, cumpărând această insignă.

nu observă nici un consecutio temporum și întâlnim multe cuvinte nepotrivite etc. De aceea hotărârea Sfântului Sinod cu privire la tipărirea Cărții sfinte a umplut inimile noastre de bucurie. Munca este imensă, dar prin stăruință neslăbită frumosul gând va deveni realitate. Tipărirea a început cu Vechiul Testament, lucrul e la jumătate și cel mai târziu la toamnă vom avea o Biblie nouă. O traducere nouă a sfintei Scripturi s'a început și din inițiativa M. Sale Regelui Carol II. Ea va fi editată de către fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II”. Angajații la lucru sunt aceiași proeminenți bărbați ai scrisului: Preoții profesori universitari Gala Galaction și V. Radu.

Cunoaștem câte o traducere de probă a ostenitorilor: Psaltirea din 1929 dată la iveală în numele Bibliei editate de Sfântul Sinod, și Cântarea Cântărilor (1934) din traducerea sfintei Scripturi inițiată de voevodul culturii românești, M. Sa Regele Carol II.

Astfel avem material pentru a compara din punct de vedere al evoluției limba sacră și a face o prețuire justă măcar în ceea ce privește Psaltirea și Cântarea Cântărilor din Biblia cea nouă.

Iată tema noastră pentru un articol viitor.

Prof. Pr. Dr. N. Neaga

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul Telegraful Român

Desvelire de monument. Publicul românesc este invitat la desvelirea monumentului martirilor Dr. Ioan Ciordaș și Dr. Nicolae Bolcaș. Desvelirea se face Joi, 6 Iunie 1935, în Beiuș, în prezența dlui Alexandru Lapedatu, ministrul cultelor și artelor. Va fi o manifestație a sentimentelor patriotice față de cei care au suferit cea mai cumplită moarte, uciși în mod barbar în noaptea de 3 spre 4 April 1919.

Promoție de doctor. In 22 Mai a. c. părintele Romul Em. Iacob, din Bretea-Murășană, județul Hunedoara, a fost promovat doctor în drept la Universitatea din Cluj, susținând teza de doctorat: „Puterea judecătorească în biserica ortodoxă română”.

Dela societatea „Sf. Gheorghe” a elevilor lic. „A. Șaguna” din Brașov. Societatea religioasă „Sf. Gheorghe” a elevilor liceului „A. Șaguna” din Brașov și-a încheiat activitatea anului școlar 1934—35 cu o ședință festivă aranjată la 21 Mai c., în cadrul unui program bogat care a atras un public numeros. Președintele societății, părintele prof. I. Brânzea a vorbit despre: *Ce facem cu porunca Domnului: «Lăsați copiii să vină la Mine»,?* purtând pe Isus în mijlocul elevilor și contemplând tânăra, dar jalnică recoltă, a odraslelor societății noastre. S'au recitat mai multe poezii, potrivite cu subiectul conferinței, s'au rostit istorioare și pilde de mai mulți elevi, iar orchestra de acordeoane și simfonică a liceului a completat programul cu alese piese muzicale.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 2 Iunie 1935, va predica părintele M. Neagu.

Baia populară din Sibiu. In tot decursul verii, până la 1 Septemvrie, bazele de înot și terenul pentru băile de soare sânt deschise și în vremea prânzului.

Din vremuri apuse

Documente vechi

Comunicate de Pr. Candid Mușlea
No. 2309/1829.

IV.

Din porunca Maghiștratuului dela Gubernie venită ca toți locuitorii să se ferească de ștrandrehi, adică din picioare(?) făcută peitoare, de perire cum s'au întâmplat la locuitorii din Vâlcan Radu Mateiu așa au perit trecând plaiu, pentru aceea tot omu se poruncește cu tărie să se păzească ca să nu cază în patima aceea a Vălcăneanului și să-i rămâie copiii săraci (orfani! N. Tr.) ca la el. Zernești

Die. 22 Iulie 1829.

(ss) Bratul Baiul Protopop m. p.

VII.

Act din August 1829.

Cinstiților Presbiteri, — Arhieru nostru Prealuminatu și Preasfințitu Dominus Basilius Moga la 21 Iulie a. c. N. 356. m'au înștiințat că Exțelsum Reghium Gubernium sub 13. Iuliu astui an No. 6624 face tuturor oamenilor cunoscut, precum în Valahia și Moldova este pestis (ungurește: cioma!) și cine va trece de acolo încoace pe cale oprită mintian se va pușca, care s'au și întâmplat ca un viu anume Radu Marcu din satu Vâlcan din Diștrictu Coronense, din Valahia au venit încoace pe cale ascunsă. Aicia l-au prins și îndată l-au împușcat Incitus Coronensis (Cinstitu Brașeu!) Maghiștrat,

Nr. 5071—935 Școl.

Concurs

La Școala normală ortodoxă «Andrei Șaguna» din Sibiu, cu începerea anului școlar 1935—36 sânt vacante următoarele catedre:

a) secția de băieți: 1. Catedra de limba franceză, 2. Catedra de științe pedagogice, 3. Catedra de științe agricole, 4. Catedra de violină și cântare bisericească;

b) secția de fete: 1. Catedra de limba franceză și drept, 2. Catedra de lucru de mână, țesut și sericultură.

Ceice doresc a ocupa vreuna din aceste catedre, să înainteze până la 1 Iulie c. Consiliului arhiepiscopesc ortodox român de Alba-Iulia și Sibiu, în Sibiu cerere însoțită de actele personale despre studii și certificatul de botez în original ori copii certificate.

La distribuirea catedrelor dela secția de băieți, se dă preferință candidaților preoți ori cu pregătire teologică.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 18 Mai 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4821—935 Școl.

Concurs

Pentru întregirea catedrelor vacante dela liceul „Andrei Șaguna” din Brașov și liceul „Avram Iancu” din Brad se publică concurs.

La liceul ortodox român „A. Șaguna” din Brașov este vacantă catedra Nr. 7 limba franceză.

La liceul ortodox român „A. Iancu” din Brad sânt vacante catedrele:

Română-Latină,
Română-Filosofie,
Franceză,
Germană,
Geografie-Drept,
Științe naturale,
Desemn-Caligrafie și
Educație fizică.

Condițiunile de numire sânt normate în Art. 10 lit. a) din Legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale române și Ministerul instrucțiunii (anul 1929).

Cererile de concurs se vor trimite până la cel mai târziu 30 Iunie 1935 pe adresa: Consiliul arhiepiscopesc ortodox român Sibiu, însoțite de următoarele acte în original sau copii autentificate:

1. Extras de botez,
2. Certificatele de studii (bacalaureat, licență, examen pedagogic, examen de capacitate),
3. Certificat de serviciu.
4. Alte documente.

Sibiu, din ședința secției culturale dela 14 Mai 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

apoi pe unu tinerel Ion Matei dela Reas(?) în Districtu Cormense l-au aruncat Prealăudatu Coronensis Magistratus în Țucaș Brașeului și l-au pus sub fiscal acțio spre ascărendus(?) canon pentrucă au trecut dela Valahia încoace pe poteci oprite cu zisul împușcata Radu Marcu dela Vâlcan. Asemenea și laudatus Coronensis Senatus (Magistratus) la 22 Iulie anume sub No. 2246 m'au poftit ca să dau eu Frățiilor Voastre înainte timpurile de acum cele primejdnicioase pentru descoperita bolă ciумii. De aceea cu tărie poruncește Frățiilor Voastre ca împreună cu poporul său în genunchi să faceți rugăciune la Dumnezeu, cât beteșugu pestis vel cioma în Valahia și Moldavia să înceteze și în țara noastră să nu se întinză. Să cetiți Frățiile Voastre în genunchi trebuincioasele ecetenii, aduceți aminte auditorilor (ascultătorilor aut parohianilor) săi pagubile cele mari care pomenita boala pestis înainte de 16 ani adică anu 1813. și anu 1828. au făcut, când se lăfise în părțile acestea de se închisese cetatea Corona (ungurește: Brașov), pentru aceea tot omul acurat să păzască regula.... care dela cei mai mari se poruncește și care Frățiile Voastre poporului de trei ori să le publicăluți și pe înțeles să le tălcuiți și să-i dojeniți ca pe cale oprită să nu cuteze a veni din Valahia încoace, că se va împușca ca și numitu Radu Marcu din Vâlcan. Apoi de s'ar întâmpla vre'o moarte grabnică vel cu prepus de pestis vel cioma, mintean să se arate la deregătorile locului.

Zernești din 8 Agust 1829.

Bartolomeu Baiu m. p.
Protopop.